

แบบฝึกหัดที่ ๒ คำบาลี-สันสกฤต

บันทึก :

คำชี้แจง : แบบฝึกหัดนี้ มี ๓ ตอน ดังนี้
ตอนที่ ๑ เลือกตอบชนิดคำ
ตอนที่ ๒ เลือกตอบคำคู่กัน
ตอนที่ ๓ เขียนตอบ

จำนวน ๒๐ ข้อ ข้อละ ๐.๒ คะแนน รวม ๔ คะแนน
จำนวน ๒๐ ข้อ ข้อละ ๐.๒ คะแนน รวม ๔ คะแนน
จำนวน ๑๐ จุด จุดละ ๐.๒ คะแนน รวม ๒ คะแนน

ตอนที่ ๑ ให้พิจารณาว่าคำที่กำหนดต่อไปนี้ เป็นคำบาลีหรือสันสกฤต ถ้าเป็นคำบาลีให้เขียนแทนด้วย "บ" หน้าข้อความนั้น ถ้าเป็นคำสันสกฤต ให้เขียนแทนด้วย "ส" หน้าข้อความนั้น

๑. ทฤษฎี	๘. ไตรยางค์	๑๕. เกษียณ
๒. ธรรมจักร	๙. วิสัยัญญี	๑๖. กามเทพ
๓. พุทธคุณ	๑๐. ไพโรจน์	๑๗. เชษฐา
๔. ลัมนา	๑๑. ประกาศ	๑๘. ปฏิสังขรณ์
๕. ลักษณะ	๑๒. อนุเคราะห์	๑๙. เพชฌฆาต
๖. วิสาข	๑๓. ราชคฤห์	๒๐. วชิราวุธ
๗. เทพารักษ์	๑๔. สันนิษฐาน	

ตอนที่ ๒ ให้สืบค้นคำบาลี/สันสกฤตที่มีความหมายเดียวกับคำบาลี/สันสกฤตที่กำหนดให้ แล้วนำไปเติมลงในตารางให้ถูกต้อง (กรุณาตรวจสอบการสะกดให้ถูกต้องทุกครั้ง!!!)

บาลี - สันสกฤต		บาลี - สันสกฤต	
๑.	ปรัชญา	๑๑. ลิริ	
๒.	ภิกษุ	๑๒. จุฬ	
๓.	อัปสร	๑๓. มัจฉา	
๔.	รัศมี	๑๔. ขัตติย	
๕.	อัศจรรย์	๑๕. อักขระ	
๖.	พิสดาร	๑๖. รัฐ	
๗.	ปริศนา	๑๗. บุพผา	
๘.	ลัตย์	๑๘. ภริยา	
๙.	มัธยม	๑๙. สามีญ	
๑๐.	เกียรติ	๒๐. อัคคี	

ตอนที่ ๓ ให้เขียนตอบหลักการสังเกตคำบาลี/สันสกฤตที่ตามที่กำหนดให้ให้ถูกต้อง (กรุณาตรวจสอบการสะกดให้ถูกต้องทุกครั้ง!!!)

บาลี	สันสกฤต
๑. สังเกตจากพยัญชนะตัวสะกดและ..... ก. พยัญชนะตัวที่ ๑ , ๓ , ๕ (ในวรรคเดียวกัน) เป็นตัวสะกดได้เท่านั้น ข. ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๑ สะกด ตัวที่ หรือ ตัวที่ เป็นตัวตามได้ ค. ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๓ สะกด ตัวที่ ๓ หรือ ๔ เป็นตัวตามได้ในวรรคเดียวกัน ง. ถ้าพยัญชนะตัวที่ สะกด ทุกตัวใน วรรคเดียวกันตามได้	๑. สังเกตจากตัว , ษ มักจะเป็นภาษา สันสกฤต ๒. ไม่มีหลักการสะกดแน่นอน ภาษาสันสกฤต ตัวสะกดตัวตามจะอยู่ข้ามวรรคกันได้ไม่กำหนด ตายตัว ๓. สังเกตจากสระเกิน เช่น ไอ เอา ถ้ามีสระเหล่านี้อยู่และสะกดไม่ตรงตามมาตรา จะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น ต-ณมฺย ไอศวรรย์ เสาร์ ค-หาสน์ เป็นต้น
๒. สังเกตจากพยัญชนะ “.....” เช่น จ-า ดร- กิ-า เป็นต้น	๔. สังเกตจากพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาสันสกฤต มักจะมีคำควบกล้ำข้างท้าย เช่น จักร อัคร บุตร สตรี ศาสตร์ เป็นต้น
๓. สังเกตจากการใช้ “ริ” เช่น ภริยา จริยา เป็นต้น	๕. สังเกตจากคำที่มีคำว่า “เคราะห์” มักจะเป็น ภาษาสันสกฤต เช่น สังเคราะห์ อนุเคราะห์ เป็นต้น
๔. สังเกตจากคำที่มี “ปฏิ” อยู่ข้างหน้า	๖. สังเกตจากคำที่มี “.....” อยู่ เช่น จ-า กริ-า ดร- เป็นต้น
๕. นิยมใช้ ณ นำหน้า ห เช่น กัณหา ตัณหา เป็นต้น	๗. สังเกตจากคำที่มี “.....” (ร.เรฆะ) อยู่ เช่น ภ- ยา จ--ยา เป็นต้น
๖. นิยมใช้ ข เช่น เขตตุ จักขุ เป็นต้น	
๗. “-เวย” แผลงเป็น “-ไย” เช่น ไทยทาน อสงไขย เป็นต้น	